

Zadanie realizowane w ramach zlecenia
Ministerstwa Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej

Реалізація проекту здійснюється за підтримки
Міністерства закордонних справ Польської
Республіки

Почесний доктор Бердянського університету менеджменту і бізнесу, ректор Державної вищої професійної школи в Пілі проф. Адам Марцінковський

Професор Адам Марцінковський народився 24 грудня 1942 р. у Бидгощі (Польща). У 1964 р. закінчив Технічну офіцерську школу Повітряних військ. У 1974 р., після отримання вищої освіти, розпочав науково-дослідницьку діяльність у Військовому історичному інституті у Варшаві. У 1980 р. захистив кандидатську дисертацію, а в 1985 – докторську. Досліджував сучасну історію, а з 1985 р. очолив кафедру Новітньої воєнної історії Військового історичного інституту у Варшаві. У 1986 отримав учене звання професора гуманітарних наук.

У 1992 р. у рамках Військової архівної комісії започаткував кількітні дослідження архівних матеріалів у Російській Федерації, зокрема, документації управління НКВД у справах військових полонених, особистих даних поляків – ув'язнених у 1939 р., а також солдатів Армії Крайової, вивезених у СРСР протягом 1944 – 1947 років.

Співпрацюючи з Польською академією наук, брав участь у реалізації програми досліджень «Проблеми міжнародної безпеки та роззброєння».

Науковий доробок проф. А. Марцінковського був високо оцінений на численних міжнародних конференціях і семінарах.

Після закінчення військової служби повернувся до Бидгощі та розпочав викладацьку діяльність у Вищій педагогічній школі на посаді завідувача кафедри оборонної освіти. У 1998 р. ініціював створення на базі кафедри й очолив Інститут освітніх досліджень.

Протягом 1999 – 2002 рр. був заступником декана з наукових питань факультету педагогіки та психології Академії ім. Казімежа Великого у Бидгощі, а у 2002 р. проф. А. Марцінковського обрано ректором цього вишу.

Очолюючи Академію, приділяв особливу увагу розвиткові наукової думки, удосконаленню навчального процесу та розвиткові матеріально-дидактичної бази з метою реорганізації вишу в університет.

21 квітня 2009 р. Сейм Польщі ухвалив рішення щодо створення Університету ім. Казімежа Великого у Бидгощі, ректором якого призначено проф. Адама Марцінковського.

У цьому ж році проф. А. Марцінковського обрано ректором Державної вищої професійної школи в Пілі. На сьогодні цей виш є одним з найкращих вищих навчальних закладів Великої Польщі, який інтенсивно розвиває міжнародну співпрацю як у рамках європейських освітніх програм, так і на рівні дво-

стороннього партнерства.

У 2010 р. у Пілі було підписано угоду про співпрацю між Державною вищою професійною школою та Бердянським університетом менеджменту і бізнесу.

Польський та український вузи-партнери систематично організовують обміни професорсько-викладацькими кадрами та студентами, беруть участь у науково-дослідних заходах, результати яких відображено у низці спільних публікацій, зокрема, щороку видається збірник наукових праць «Культурні пограниччя: сучасні тенденції».

Під патронатом ректорів Державної вищої професійної школи в Пілі проф. Адама Марцінковського та Бердянського університету менеджменту і бізнесу проф. Лідії Антошкіної викладачами вишів реалізується польсько-український проект, предметом досліджень якого є багатокультурність Північно-го Приазов'я та Буковини.

Окремий важливий напрямок співпраці становить спільна підготовка фахівців у галузі економіки. Упроваджуючи засади Болонського процесу, Державна вища професійна школа в Пілі та Бердянський університет менеджменту і бізнесу реалізують освітню програму, завдяки якій студенти двох вишів отримують освіту, що відповідає світовим стандартам, і дипломи європейського зразка.

За вагомий внесок у розвиток сучасної історичної науки проф. Адам Марцінковський удостоєний багатьох найвищих польських державних нагород і відзнак.

Rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Stanisława Staszica w Pile prof. dr hab. Adam Marcinkowski Doktorem Honoris Causa Uniwersytetu Zarządzania i Biznesu w Bierdiańsku

Prof. dr hab. Adam Marcinkowski urodził się 24 grudnia 1942 r. w Bydgoszczy. W roku 1964 r. ukończył Techniczną Oficerską Szkołę Wojsk Lotniczych. W 1974 r., po ukończeniu studiów historycznych, rozpoczął pracę naukowo-badawczą w Wojskowym Instytucie Historycznym w Warszawie. W 1980 r. został doktorem, w 1985 doktorem habilitowanym, a w 1996 r. uzyskał tytuł profesora nauk humanistycznych. W Wojskowym Instytucie Historycznym w Warszawie zajmował się historią najnowszą. Od 1985 r. był kierownikiem Zakładu Najnowszej Historii Wojskowej. Prowadził badania nad powojennymi dziejami Wojska Polskiego oraz przemianami polityczno-wojskowymi w świecie. W drugiej połowie lat osiemdziesiątych zorganizował interdyscyplinarny zespół historyków i prawników do zbierania zjawiska stalinizmu w WP. W oparciu o badania źródłowe, zespół ten podjął się naukowego opracowania różnych przejawów stalinizmu.

W 1992 r. w ramach Wojskowej Komisji Archiwalnej zapoczątkował kilkuletnie badania w archiwach Federacji Rosyjskiej. Przedmiotem zainteresowań WKA były głównie akta Zarządu NKWD Do Spraw Jeńców Wojennych i Internowanych, dokumentacja obozów jenieckich oraz dokumentacja osobista Polaków - jeńców wojennych z 1939 r., a także żołnierzy AK wywiezionych do ZSRR w latach 1944 - 1947. W efekcie tych badań do kraju sprowadzono dziesiątki tysięcy akt, stanowiących dzisiaj w Centralnym Archiwum Wojskowym kolekcję o niezwyklej wartości naukowej i społecznej.

We współpracy z Polską Akademią Nauk uczestniczył w realizacji programu badawczego „Problemy międzynarodowego bezpieczeństwa i rozbrojenia”.

Wyniki badań były prezentowane na licznych konferencjach naukowych w różnych krajach.

Po zakończeniu służby wojskowej wrócił do Bydgoszczy i podjął pracę jeszcze w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Jako profesor kierował Katedrą Edukacji Obronnej. W 1998 r. zorganizował i kierował Instytutem Studiów Edukacyjnych.

W edukacyjnych latach 1999 - 2002 był prodziekanem Wydziału Pedagogiki i Psychologii ds. Nauki. W 2002 r. został wybrany rektorem Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego. Kierując tą uczelnią wielką wagę przywiązywał do jej

rozwoju naukowego, doskonalenia procesu dydaktycznego oraz zmian organizacyjnych, umożliwiających przekształcenie akademii w uniwersytet.

21 kwietnia 2005 roku Sejm RP uchwalił Ustawę o powołaniu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Prof. A. Marcinkowski był więc ostatnim rektorem Akademii Bydgoskiej i pierwszym rektorem Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego.

W 2009 roku społeczność Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Stanisława Staszica w Pile obdarowała prof. A. Marcinkowskiego zaufaniem powierzając mu funkcję rektora. Kierując uczelnią szczególną wagę Rektor A. Marcinkowski przywiązuje do stałego podnoszenia poziomu kształcenia, do rozwoju bazy dydaktycznej i sportowej uczelni, do zwiększenia aktywności kadry dydaktycznej i studentów w lokalnym środowisku.

Aktualnie Uczelnia współpracuje z dziewięcioma uniwersytetami zagranicznymi. Rozszerza się liczba studentów odbywających część studiów poza granicami Polski w ramach programu „Erasmus”.

W 2010 roku w Pile podpisana została umowa o współpracy pilskiej uczelni z Uniwersytetem Zarządzania i Biznesu w Bierdiańsku. Aktualnie zapisy tej umowy wprowadzane są w życie poprzez wymianę doświadczeń, wspólne publikacje naukowe oraz unifikację programów nauczania, tak aby studenci obu uczelni mieli możliwość uzyskiwania dyplomów uznawanych zarówno w Unii Europejskiej, jak i na Ukrainie.

Kierownictwa obu Uczelni zainteresowane są także wspólnym prowadzeniem badań naukowych, organizacją konferencji naukowych i wzajemnym publikowaniem opracowań pracowników naukowych obu uczelni. W badaniach tych poczesne miejsce zajmują kwestie wielokulturowości i kulturowania tradycji ukraińskich, bukowskińskich i polskich w obu naszych krajach. Dotychczasowe efekty tej współpracy oraz zaangażowanie kierownictwa i pracowników obu uczelni, gwarantują znaczące jej efekty w przyszłości.

Za swoją działalność został odznaczony wysokimi odznaczeniami państwowymi, Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz wieloma odznaczeniami resortowymi.

BERDIAŃSK - БЕРДЯНСЬК
14 - 20.09.2012

**INAUGURACJA
DNI KULTURY POLSKIEJ**

•

**WIDKRYTTA
DNIV POLSKOJ KULTURY**

**13:00 NAUKOWO-PRAKTYCZNY SEMINAR
«KULTURNI POGRANICZCJA: SUCASNI TENDENCII»**
BUMiB, вул. Савоводи, 117 а, к. 320

**15:30 WIDKRYTTA WYSTAWKI, PRYSWACZONEJ
POLSKIM DOSADNIKAM SIBIRU**
Музей «Подвиг», вул. Свердлова, 10

**17:00 KONCERT POLSKOJ KLASYCZNOJ
MUZYKI**
Музична школа, вул. Ульянових, 39

SERDECZNIE ZAPRASZAMY • ЗАПРОШУЄМО ДО УЧАСТІ

17 вересня в історії мешканців Бердянська і Польщі

Для бердянців – це свято рідного міста, день визволення від фашистських загарбників, нагода потішитись з успіхів і подумати про плани на майбутнє. Проте не можна забувати, що власне цього дня у 1939 році війська СРСР без оголошення війни напали на Польщу, порушуючи її суверенність та ламаючи основи міжнародного права. Підставою для агресії Червоної Армії став пакт Ріббентропа-Молотова від 23 серпня 1939 року між СРСР та гітлерівською Німеччиною.

Окупація Польщі Червоною Армією означала фактичний вступ СРСР у Другу світову війну. Польська держава фактично припинила існування. Радянські та фашистські війська в Польщі розмежовувала лінія по ріках Нарев, Вісла, Сян, як і було передбачено секретним додатковим протоколом. Для надання законності радянському режимові в Західній Україні 22 жовтня 1939 р. під контролем нової влади було проведено вибори до так званих Народних зборів, а вже 1-2 листопада 1939 р. п'ята сесія Верховної Ради СРСР прийняла рішення про включення Західної України та Західної Білорусі до складу СРСР і так зване «возз'єднання» захоплених польських територій з УРСР та БРСР.

День 17 września w historii Polaków i mieszkańców Berdiańska

Dla Polaków jest to data żałobna, przypominająca o podstępnej inwazji radzieckiej. 17 września 1939 roku Armia Czerwona bez wypowiedzenia wojny zaatakowała Polskę. Zgodnie z radziecko-niemieckim porozumieniem zawartym w tajnym protokole paktu Ribbentrop-Mołotow. Związek Radziecki złamał pakt o nieagresji, który miał obowiązywać do końca 1945 roku.

17 września każdego roku Berdiańsk obchodzi swoje święto – Dzień Miasta. Właśnie w tym dniu Berdiańsk został zwolniony od okupantów faszystowskich. Będąc mieszkańcami tego miasteczka nad morzem Azowskim Stowarzyszenie „Odrodzenie” włączyło się w obchody. Tradycyjnie władze lokalne inicjują prezentację kultur narodów zamieszkujących te tereny. Pomimo wystawy polskich książek, demonstracji strojów ludowych i występów zespołów polonijnych Polacy organizują poczęstunek. Dlatego specjalnie z Polski zostały przywiezione oscypki, polski śledź i kabanosy. Miejscowe Polki mają upiec paczki i uwarzyć grzaniec według tradycji galicyjskich.